

SLUJBA TRIODULUI
SÂMBĂTA ȘI DUMINICA A ȘASEA A POSTULUI MARE
la sărbătorile
ÎNVIERII LUI LAZĂR ȘI A
INTRĂRII DOMNULUI ÎN IERUSALIM (FLORIILE)

Diortosire: ieromonah Petru Pruteanu

www.teologie.net
Portugalia, 2014

SÂMBĂTĂ LUI LAZĂR (înainte de Florii)

LA VECERNIE, VINERI SEARA

La Doamne, strigat-am... se pun 6 stihiri, alcătuite de împăratul Leon cel Înțelept, glasul al 6-lea, însuși glasul:

Doamne, vrând să vezi mormântul lui Lazăr, Cel ce aveai a Te sălășlui în mormânt de bunăvoie, ai întrebat: Unde l-ai pus pe el? Și aflând ceea ce nu era să nu știi, ai strigat pe cel ce-l iubeai: Lazăre, vino afară! Și a ascultat cel fără suflare, pe Cel ce i-a dat suflare, pe Tine, Mântuitorul sufletelor noastre (de două ori).

Doamne, venit-ai la mormântul lui Lazăr cel mort de patru zile, și, vărsând lacrimi peste prietenul Tău, l-ai sculat, Spicule al vieții. Pentru că moartea fiind legată cu glasul Tău, înfășurăturile lui s-au dezlegat ca și cu mâinile. Atunci s-a umplut de bucurie mulțimea ucenicilor, și s-a săvârșit de către toți cântarea: Binecuvântat ești, Mântuitorule, miluiește-ne pe noi.

Doamne, glasul Tău a stricat împărățiile iadului, și cuvântul puterii Tale a ridicat din mormânt pe cel mort de patru zile; și s-a făcut Lazăr început al mântuitoarei și celei de a doua învieri. Toate sunt cu putință Ție, Stăpâne, Împăratului tuturor; dăruiește robilor Tăi curățire și mare milă.

Doamne, vrând să încredințezi pe ucenicii Tăi de Învierea Ta cea din morți, ai venit la mormântul lui Lazăr, și strigându-l Tu, iadul s-a prădat și a slobozit pe mortul cel de patru zile, care a strigat Ție: Binecuvântat ești, Doamne, slavă Ție!

Doamne, luând pe ucenicii Tăi, ai venit în Betania să scoli pe Lazăr; și, lăcrimând pentru dânsul după legea firii omenești, ca un Dumnezeu l-ai ridicat, fiind mort de patru zile, și el a strigat Ție, Mântuitorule: Binecuvântate Doamne, slavă Ție.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Venind la mormântul lui Lazăr, Mântuitorul nostru și, strigând pe mort, l-ai sculat ca din somn; s-a scuturat stricăciunea cu Duhul nestrăciunii și a ieșit o dată cu cuvântul, legat cu înfășurăturile. Toate le poți, toate slujesc Ție, Iubitorule de oameni; toate sunt supuse Ție, Mântuitorul nostru, slavă Ție.

Și acum..., același glas, alcătuire a lui Andrei Orbul:

Săvârșind patruzeci de zile cele de suflet folositoare, să strigăm: Bucură-te cetate Betanie, patria lui Lazăr; bucurați-vă Marta și Maria, surorile lui, că mâine vine Hristos să învieze cu cuvântul pe fratele vostru cel mort; al cărui glas, auzindu-L amarnicul și nesățiosul iad, cutremurându-se de frică și suspinând foarte tare, va slobozi pe Lazăr legat cu înfășurăturile. De a cărui minune mirându-se mulțimea iudeilor va întâmpina pe Domnul cu ramuri și cu stâlperi, și se vor arăta lăudând pruncii pe Acesta, pe Care Îl pizmuesc părinții: Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului, Împăratul lui Israel.

INTRARE (cu cădelnița): Lumină lină...

PROCHIMEN, glasul al 6-lea:

Ajutorul nostru este în numele Domnului, Cel ce a făcut cerul și pământul.

Stih: De n-ar fi fost Domnul cu noi, să spună Israel.

De la Facere (49:33-50:26), citire:

Sfârșind Iacov poruncile sale, pe care le-a dat feciorilor săi, și întinzându-și picioarele sale în pat, și-a dat sfârșitul și s-a adăugat la poporul său. Atunci Iosif, căzând pe fața tatălui său, l-a plâns și l-a sărutat. Apoi a poruncit Iosif doctorilor, slujitori ai săi, să îmbălsămeze pe tatăl său și doctorii au îmbălsămat pe Israel. După ce s-au împlinit patruzeci de zile, că atâtea zile trebuie pentru îmbălsămare, l-au plâns Egiptenii șaptezeci de zile. Iar dacă au trecut zilele plângerii lui, a zis Iosif curtenilor lui Faraon: "De am aflat bunăvoință în ochii voștri, ziceți lui Faraon așa: Tatăl meu m-a jurat și a zis: Iată, eu am să mor; tu însă să mă îngropi în mormântul meu, pe care mi l-am săpat eu în pământul Canaan. Și acum aș vrea să mă duc ca să îngrop pe tatăl meu și să mă întorc". Și i s-au spus lui Faraon cuvintele lui Iosif, iar Faraon a răspuns: "Du-te și îngroapă pe tatăl tău, cum te-a jurat el!" Deci, s-a dus Iosif să îngroape pe tatăl său și au mers împreună cu el toți slujitorii lui Faraon, bătrânii casei lui și toți bătrânii din țara Egiptului și toată casa lui Iosif și frații lui și toată casa tatălui său și neamul lui. Numai copiii lor și oile și vitele lor le-au lăsat în țara Goșen. Au plecat de asemenea cu el căruțe și călăreți și s-a făcut tabăra mare foarte. Și ajungând ei la aria lui Atad de lângă Iordan, au plâns acolo plângere mare și tare foarte și a jelit Iosif pe tatăl său șapte zile. Văzând Canaanii, locuitorii ținutului aceluia, plângerea de la aria Atad, au zis: "Mare e plângerea aceasta la Egipteni". De aceea s-a dat locului aceluia numele Abel-Mițraim, adică plângerea Egiptenilor, care loc e dincolo de Iordan. Așa au făcut fiii lui Iacov cu Iacov, cum le poruncise el: l-au dus fiii lui în pământul Canaan și l-au îngropat în peștera din țarina Macpela, cea de lângă Mamvri, pe care o cumpărase Avraam cu țarină cu tot de la Efron Heteul, ca moșie de îngropare. Apoi Iosif, după îngroparea tatălui său, s-a întors în Egipt, și el, și frații lui, și toți cei ce merseseră cu el la îngroparea tatălui său. Văzând însă frații lui Iosif că a murit tatăl lor, au zis ei: "Ce vom face, dacă Iosif ne va urî și va vrea să se răzbune pentru răul ce i-am făcut? Atunci au trimis ei la Iosif să i se spună: "Tatăl tău înainte de moarte te-a jurat și a zis: "Așa să spuneiți lui Iosif: Iartă fraților tăi greșeala și păcatul lor și răul ce ți-au făcut. Iartă deci vina robilor Dumnezeului tatălui tău!" și a plâns Iosif când i s-au spus acestea. Apoi au venit și frații lui și, căzând înaintea lui, au zis: "Iată, noi suntem robii tăi". Iar Iosif le-a zis: "Nu vă temeți! Sunt eu, oare, în locul lui Dumnezeu? Iată, voi ați uneltit asupra mea rele, dar Dumnezeu le-a întors în bine, ca să facă cele ce sunt acum și să păstreze viața unui popor numeros. Deci nu vă mai temeți! Eu vă voi hrăni pe voi și pe copiii voștri". Și i-a mângâiat și le-a vorbit de la inimă. Apoi a locuit Iosif în Egipt, el și frații lui și toată casa tatălui său. Și a trăit Iosif o sută zece ani. Și a văzut Iosif pe urmașii lui Efraim până la al treilea neam. De asemenea și copiii lui Machir, fiul lui Manase, s-au născut pe genunchii lui Iosif. În cele din urmă a zis Iosif către frații săi: "Iată, am să mor. Dar Dumnezeu vă va cerceta, vă va scoate din pământul acesta și vă va duce în pământul pentru care Dumnezeuul părinților noștri S-a jurat lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov". La urmă a jurat Iosif pe fiii lui Israel, zicând: "Dumnezeu are să vă cerceteze, dar voi să scoateți oasele mele de aici!" Și a murit Iosif de o sută zece ani. L-au îmbălsămat și l-au pus într-un sicriu, în pământul Egiptului.

PROCHIMEN, glasul al 4-lea:

Cei ce se încred în Domnul sînt ca muntele Sionului; nu se vor clătina în veac.

Stih: Că nu va lăsa Domnul toiagul păcătoșilor peste soarta dreptilor.

De la Pilde (31:8-31), citire:

Deschide gura ta pentru cel mut și pentru pricina tuturor părăsiților. Deschide gura ta, judecă drept și fă dreptate celui sărac și năpăstuit. Cine poate găsi o femeie virtuoasă? Prețul ei întrece mărgeanul. Într-însa se încrede inima soțului ei, iar câștigul nu-i va lipsi niciodată. Ea îi face bine și nu rău în tot timpul vieții sale: ea caută lână și cânepă și lucrează voios cu mâna sa. Ea se aseamănă cu corabia unui neguțător care de departe aduce hrana ei. Ea se scoală dis-de-diminează și împarte hrana în casa ei și dă porunci slujnicilor. Gândește să cumpere o țarină și o dobândește; din osteneala palmelor sale sădește vie. Ea își încinge cu putere coapsele sale și își întărește brațele sale. Ea simte că bun e câștigul ei; sfeșnicul ei nu se stinge nici noaptea. Ea pune mâna pe furcă și cu degetele sale apucă fusul. Ea întinde mâna spre cel sărman și brațul ei spre cel necăjit. N-are teamă pentru cei ai casei sale în vreme de iarnă, căci toți din casă sunt îmbrăcați în haine stacojii. Ea își face scoarțe; hainele ei sunt de vison și de porfiră. Cinstit este bărbatul ei la porțile

cetății, când stă la sfat cu bătrânii țării. Ea face cămăși și le vinde, și brăie dă neguțătorilor. Tărie și farmec este haina ei și ea râde zilei de mâine. Gura și-o deschide cu înțelepciune și sfaturi pline de dragoste sunt pe limba ei. Ea veghează la propășirea casei sale și pâine, fără să lucreze; ea nu mănâncă. Feciorii săi vin și o fericesc, iar soțul ei o laudă: "Multe fete s-au dovedit harnice, dar tu le-ai întrecut pe toate!" Înșelător este farmecul și deșartă este frumusețea; femeia care se teme de Domnul trebuie laudată! Să se bucure de rodul mâinilor sale, și la porțile cetății hărnicia ei să fie dată ca pildă!

LA STIHOAVNĂ

Idiomela, glasul al 8-lea:

Săvârșind aceste patruzeci de zile cele de suflet folositoare, cerem să vedem și Sfânta Săptămână a Pătimirilor Tale, Iubitorule de oameni, ca să preaslăvim în ea măririle Tale, și nespună orânduirea Ta cea pentru noi, cu un cuget cântând: Doamne, slavă Ție (**de două ori**).

Martirica, același glas:

Mucenici ai Domnului, rugați pe Dumnezeu nostru și cereți sufletelor noastre mulțime de îndurări, și iertare greșelilor noastre celor multe, rugămu-vă.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Roagă-te, Maică Fecioară, către Milostivul Dumnezeu, pentru noi păcătoșii, care greșim în tot ceasul, ca să ne fie nouă milostiv în ziua judecății.

Dacă se face Liturghia Darurilor Înaintesfințite, Idiomela și Martirica se pun înaintea Stihirilor de la Doamne strigat-am..., făcându-le în total pe 10, iar după a doua Paremie se continuă cu cealaltă rânduială a Liturghiei Darurilor Înaintesfințite, după obicei. Iar dacă nu, după Stihioavnă se zice Acum slobozește..., Sfinte Dumnezeule..., apoi troparul zilei (vezi la Utrenie) și Otpustul.

La Miezonoptică, după Crez și primul Sfinte Dumnezeule... cu Tatăl nostru..., troparul: Învierea cea de obște... (vezi la Utrenie). După al doilea Sfinte Dumnezeule... condacul: Bucuria tuturor, Hristoase... Doamne miluiește (de 12 ori) și Otpustul. Rugăciunea: Pomenește, Doamne... nu se zice.

SÂMBĂTĂ DIMINEAȚA, LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... troparul glas 1.

Învierea cea de obște mai înainte de Patima Ta încredințându-o, pe Lazăr din morți l-ai sculat, Hristoase Dumnezeule. Pentru aceasta și noi, ca pruncii, semnele biruinței purtând, Ție biruitorului morții grăim: Osană, Celui dintru înălțime! Binecuvântat ești, Cel ce vii întru numele Domnului (**de trei ori**).

Apoi Catisma a șaisprezecea, iar după Catismă, Sedealna glasul 1:

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Făcându-ți-se milă de lacrimile Martei și ale Mariei, ai poruncit, Hristoase Dumnezeule, să răstoarne piatra de pe mormânt. Și, strigând, pe cel mort l-ai înviat, încredințând printr-însul învierea lumii, Dătătorule de viață. Slavă puterii Tale, Mântuitorule; slavă stăpânirii Tale; slavă Ție; Celui ce toate le-ai făcut cu cuvântul.

Apoi se citește Catisma a șaptesprezecea, după care se cântă Binecuvântările Învierii: Soborul îngeresc..., după cum este obiceiul în duminici. După sfârșitul acestora se zice ectenia și se cântă Sedealna, glasul al 5-lea:

Podobie: Pe Cuvântul cel împreună...

Izvorule al înțelepciunii și al înainte-cunoștinței, venind în Betania, ai întrebat pe cei ce erau cu Marta: Unde ați pus pe prietenul Lazăr? Pentru care lăcrimând cu milostivire, cu glasul Tău l-ai înviat, deși era mort de patru zile, Iubitorule de oameni și Îndurate, ca un dătător de viață și Domn.

Apoi îndată se cântă: Învierea lui Hristos văzând..., Psalmul 50 și Canoanele.

Iar UNDE ESTE HRAMUL Sfântului Lazăr, după Sedealna de mai sus se cântă și întâiul Antifon al glasului al 4-lea, apoi,

PROCHIMEN, glasul al 4-lea:

Cinstită este înainte Domnului moartea cuvioșilor Lui.

Stih: Ce vom da Domnului, pentru toate cele ce ne-a dat nouă.

Toată suflarea... Apoi Evanghelia de la Ioan: Eu sunt ușa... Psalmul 50. Stihira, glasul al 6-lea: Doamne, glasul Tău a stricat... (de la Vecernie).

CANOANELE

Se citesc două canoane, până la Cântarea a 6-a; și de acolo se începe Patrucântarea. Canonul întâi cu irmosul pe 8, iar al doilea pe 6, alcătuire a lui Teofan.

Cântarea 1-a, glasul al 8-lea:

Canonul întâi, Irmosul:

Să cântăm Domnului, Celui ce a trecut pe poporul Său prin Marea Roșie, cântare de biruință, căci cu slavă S-a preaslăvit.

Pe Lazăr cel mort l-ai sculat cu dumnezeiesc semn, ca Cel ce ești făcător și vistieria vieții, Iubitorule de oameni.

Cu cuvântul ai sculat pe Lazăr cel mort de patru zile, Nemuritorule, sfărâmând cu tărie împărăția iadului cea întunecată.

Tuturor ai arătat semnul Dumnezeirii celei mai presus de toate, sculând din morți, Stăpâne, pe Lazăr cel mort de patru zile.

Astăzi, dănțuind Betania, dinainte vestește Învierea lui Hristos, Celui de viață dătător, prin învierea lui Lazăr.

Alt Canon, alcătuit de Ioan Monahul, glasul al 8-lea:

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Cel ce ai adus întâi toată făptura din neființă, și știi cuprinsul inimilor, spus-ai mai înainte, ca un Stăpân, ucenicilor adormirea lui Lazăr.

Înființat fiind cu firea omenească, Hristoase, din Fecioară, întrebat-ai ca om, să afli îngroparea lui Lazăr, cunoscând ca Dumnezeu unde zăcea.

Slavă...

Adeverind Învierea Ta, Cuvinte, cu adevărat ai sculat ca din somn pe prietenul din mormânt, care mirosea greu, fiind mort de patru zile.

Și acum..., a Născătoarei:

Cetele îngerilor și ale oamenilor te laudă neîncetat, Maică, ceea ce nu știi de mire; că ai purtat în brațele tale pe Ziditorul, ca pe un prunc.

Catavasie:

Apa trecând-o ca pe uscat, și din răutatea Egiptului scăpând, israeliteanul striga: „Izbăvitorului și Dumnezeului nostru să-I cântăm”.

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Tu ești întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu ești lumina celor întunecați, și pe Tine Te laudă duhul meu.

Săvârșind lucrări îndoite, ai arătat doimea firilor Tale, Mântuitorule; că ești Dumnezeu și Om.

Cu toate că ești adâncul cunoștinței, ai întrebat: Unde este pus mormântul? Voind să înviezi, Dătătorule de viață, pe cel ce zăcea mort.

Mutându-Te prin locuri ca un om, Te-ai arătat cuprins, Cel ce plinești toate, ca un Dumnezeu necuprins.

Pe Lazăr l-ai sculat, Hristoase, cu dumnezeiescul Tău cuvânt; scoală-mă, Te rog, și pe mine cel mort prin multe greșeli!

Alt Canon

Irmos: *Doamne, Cel ce ai făcut...*

Venind Tu la mormântul lui Lazăr, Făcătorule de minuni, Doamne, în Betania, ai lacrimat pentru dânsul după legea firii, adevărind trupul Tău, pe care l-ai luat Iisuse, Dumnezeul meu.

Tu ai potolit îndată, Mântuitorule, jalea Mariei și a Martei, arătându-Ți puterea Ta cea firească; că Tu ești învierea și viața, precum ai zis; pentru că ești Domnul adevărului și al tuturor.

Slavă...

Pe iubitul Tău, Doamne, cel înfășurat cu pânzeturile, l-ai răpit dintre morții iadului și din întuneric, cu cuvântul Tău cel prea puternic, sfărâmând încuietorile și împărățiile morții.

Și acum..., a Născătoarei:

Sălășluindu-Te, Doamne, în Fecioară, trupește, Te-ai arătat oamenilor pe cât se cădea a Te arăta; pe care ai și arătat-o cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, și ajutorătoarea credincioșilor, Unule, Iubitorule de oameni.

Catavasie:

Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc și ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întărește în dragostea Ta; că Tu ești culmea doririlor și credincioșilor întărire, Unule, Iubitorule de oameni.

SEDEALNA, glasul al 4-lea:

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...

Venit-au împreună la Hristos surorile lui Lazăr și, lăcrimând cu amar și tânguindu-se, I-au zis: Doamne, a murit Lazăr; iar El, știind îngroparea ca un Dumnezeu, le-a întrebat: Unde l-ați pus pe el? Și, venind la mormânt, a strigat pe Lazăr cel mort de patru zile. Și îndată s-a sculat și s-a închinat Celui ce l-a înviat.

Slavă..., Și acum..., glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înțelepciunea...

Mai înainte știind toate ca un Făcător, ai zis mai înainte ucenicilor în Betania: Prietenul nostru Lazăr a adormit astăzi. Și știind, ai întrebat: Unde l-ați pus? Și Tatălui Te-ai rugat, lăcrimând ca un om. Dar apoi strigând pe Lazăr pe care îl iubeai, l-ai sculat, Doamne, din iad, mort fiind de patru zile. Pentru aceasta Ție: Hristoase Dumnezeule, primește lauda ce îndrăznim a o aduce Ție, și ne învrednicește pe toți slavei Tale.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Auzit-am, Doamne, taina economiei Tale, înțeles-am lucrurile Tale, și am preaslăvit Dumnezeirea Ta.

Nu pentru că-Ți trebuia ajutor, ci ca să săvârșești rânduiala cea negrăită, rugându-Te, ai sculat pe cel de patru zile mort, Atotputernice.

Cuvântul și Dumnezeu cel împreună-veșnic cu Tatăl, văzut fiind acum Se roagă ca un Om, Cel ce primește rugăciunile tuturor.

Glasul Tău, Mântuitorule, a stricat toată puterea morții, și s-au clătinat temeliile iadului, de puterea Ta cea dumnezeiască.

Să laudăm pe Fecioara, ca pe cea ce a rămas după naștere fecioară și a născut pe Hristos Dumnezeu, Care a izbăvit lumea de înșelăciune.

Alt Canon

Irmos: *Tu ești tăria mea, Doamne...*

Tu ai răpit, Mântuitorule, ca un păstor, pe omul cel stricat de patru zile, Făcătorule, de la lupul cel cumplit cu adevărat și atotmâncător, ca un puternic și Domn, arătându-Ți cu aceasta dinaintea slava ce s-a văzut în toată lumea, a Învierii Tale celei de a treia zi.

Văzându-Te pe Tine viața, Hristoase, cei ce erau cu Marta au grăit: De ai fi fost aici, Doamne, Lumina și Viața tuturor, n-ar fi murit, nu s-ar fi văzut mort Lazăr. Iar Tu, Iubitorule de oameni, fiind viața celor morți, ai schimbat jalea lor în bucurie.

Slavă...

De Tine, Doamne, Care ești izvorul, se tem adâncurile; Ție slujește toată apa; de Tine, Hristoase, se cutremură portarii iadului și încuietorii se sfărâmă de puterea Ta, sculându-se Lazăr din morți prin glasul Tău, Atotputernice Mântuitorule, Iubitorule de oameni.

Și acum..., a Născătoarei:

Tu ești lauda credincioșilor, ceea ce nu știi de mire; tu ești ocrotitoarea și scăparea creștinilor, zid și liman; că aduci rugăciuni către Fiul Tău, ceea ce ești cu totul fără prihană, și mântuiești din primejdii pe cei ce cu credință și cu dragoste te știu pe tine Născătoare de Dumnezeu curată.

Catavasie:

Tu ești tăria mea, Doamne, Tu și puterea mea, Tu, Dumnezeul meu, Tu, bucuria mea, Cel ce n-ai lăsat sâmurile părintești și a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta cu proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta, Cel ce ești lumină neapusă, și m-a acoperit întunericul cel străin pe mine, ticălosul? Ci, Te rog, mă întoarce și la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Fiind la mormântul lui Lazăr, Iubitorule de oameni, l-ai chemat pe el și i-ai dăruit viață, ca Cel ce ești viața tuturor oamenilor cea nemuritoare, mai înainte însemnând arătat, ca un Dumnezeu, Învierea ce va să fie.

Legat fiind de picioare Lazăr umbla, minune între minuni! Pentru că Hristos, Cel ce l-a întărit, S-a arătat mai mare decât cel ce oprea; că toate slujesc cuvântului Lui ca niște robi, supunându-se Lui ca niște robi, supunându-se ca unui Dumnezeu și Stăpân.

Hristoase, Cel ce ai ridicat pe Lazăr mort de patru zile și greu-mirositor, ridică-mă acum și pe mine cel mort întru păcate, pus în groapă și în umbra morții cea întunecată; și ca un milostiv mă izbăvește și mă mântuiește.

Alt Canon, același glas și Irmos

Dând slavă Tatălui, ca nefiind potrivit lui Dumnezeu, Te-ai rugat, întărind în credință pe poporul cel ce sta împrejur, Îndelung-răbdătorule; și, aducând mulțumire Părintelui Tău, ai sculat pe Lazăr cu porunca Ta.

O, glas de Dumnezeu grăit, și putere dumnezeiască a stăpânirii Tale, Mântuitorule, prin care ai sfărâmat porțile iadului, și ale morții celei atotmăcătoare! Răpește-mă și pe mine din patimile mele, ca și mai înainte pe Lazăr, prietenul Tău cel mort de patru zile.

Slavă...

Pentru rugăciunile lui Lazăr, ale Martei și ale Mariei, învrednicește-ne pe noi să ne facem văzători ai Crucii și ai Patimii Tale, Doamne, și ai luminatei și împărătesei zilelor, Învierii Tale, Iubitorule de oameni.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Îndrăzneală ca o maică având către Fiul tău, Preacurată, nu trece cu vederea purtarea de grijă pentru noi, cei ce suntem de un neam, rugămu-ne ție; că numai pe tine te punem înainte noi creștinii, împăcătoarea bine-primită către Stăpânul.

Catavasi: Pentru ce m-ai lepădat... (**Irmosul**)

De aici de începe Patrucântarea, alcătuire a lui Cosma. Irmosul de două ori și troparele pe 12, glas același.

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

Doamne, Cel ce pe Ioná în chit l-ai sălășluit, și pe mine cel prins în mrejele vrăjmașului, ca pe acela, mântuiește-mă din stricăciune.

Dragostea Te-a adus pe Tine, Doamne, în Betania către Lazăr, și ca un Dumnezeu l-ai sculat pe el, care mirosea greu, și din legăturile iadului l-ai mântuit.

Marta deznădăjduise de Lazăr, că-l știa mort de patru zile; iar Hristos a ridicat, ca un Dumnezeu, pe cel stricat și l-a mutat în viață cu cuvântul.

Alt Canon, alcătuire a lui Ioan Monahul, același glas:

Irmos: *Curățește-mă, Mântuitorule...*

Dumnezeu adevărat fiind, ai cunoscut adormirea lui Lazăr, și ai spus-o mai înainte ucenicilor Tăi, adevărind, Stăpâne, lucrarea cea nemărginită a Dumnezeirii Tale.

Cel ce ești necuprins, făcându-Te cuprins după trup, venind în Betania ca un om, Stăpâne, ai lăcrimat pentru Lazăr; iar ca un Dumnezeu voind, ai înviat pe cel mort de patru zile.

Catavasi:

Curățește-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, și Te rog, ridică-mă din adâncul răutăților, căci către Tine am strigat, și auzi-mă, Dumnezeul mântuirii mele.

CONDAC, glasul al 2-lea:**Podobie:** Cele de sus căutând...

Bucuria tuturor, Hristos adevărul, lumina, viața și învierea lumii, celor de pe pământ S-a arătat cu a Sa bunătate și S-a făcut chip învierii, dând tuturor dumnezeiasca iertare.

ICOS

Făcătorule a toate, mai înainte ai spus ucenicilor Tăi, zicând: Fraților și cunoscuților, prietenul nostru a adormit; învățându-i prin aceasta că toate le știi, ca un Dumnezeu al tuturor. Veniți dar să mergem și să vedem îngroparea neobișnuită, să auzim tânguirea Mariei, și să vedem și mormântul lui Lazăr. Că acolo va să fac minune, și să săvârșesc începerea Crucii, dând tuturor dumnezeiasca iertare.

Cântarea a 7-a:**Irmosul:**

Tinerii evreiești au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală, și focul în rouă l-au schimbat, cântând: Bine ești cuvântat, Doamne Dumnezeule, în veci.

Lăcrimând ca un om, Îndurate, ai înviat pe cel din mormânt ca un Dumnezeu; și, liberându-se din iad, Lazăr a grăit: Bindecuvântat ești, Doamne Dumnezeule, în veci.

Ieșit-a legat cu pânză Lazăr, scăpând din prăpastia și din întunericul iadului prin cuvântul Stăpânului, grăind: Bindecuvântat ești, Doamne Dumnezeule, în veci.

Alt Canon**Irmos:** *Tinerii cei ce merseseră din...*

Lăcrimând pentru prietenul, ai potolit lacrimile Martei, Îndurate, și cu patima cea de voie, ai șters toată lacrima de pe fața poporului Tău; Dumnezeuul părinților noștri Cel bine ești cuvântat.

Vistierule al vieții, Mântuitorule, chemând pe cel mort, ca pe un adormit, și rupând cu cuvântul pântecelul iadului, ai înviat pe cel ce cânta: Dumnezeuul părinților noștri bine ești cuvântat.

Pe mortul cel ce mirosea greu l-ai sculat, Stăpâne, fiind legat cu pânze; și pe mine cel legat cu lanțurile păcatelor, ridică-mă, ca să-Ți cânt: Dumnezeuul părinților noștri bine ești cuvântat.

Catavasie:

Tinerii cei ce merseseră din Iudeea în Babilon oarecând, cu credința Treimii, văpaia cuptorului au călcat-o, cântând; Dumnezeuul părinților noștri bine ești cuvântat.

Cântarea a 8-a:**Irmosul:**

Organele muzicale împreună glăsuind, și popoare fără de număr închinându-se chipului celui din Deira, trei tineri neplecându-se, pe Domnul au lăudat și L-au preainălțat întru toții vecii.

Ca un păstor căutând pe miel, și răpindu-l ca un biruitor de la lupul cel pierzător, l-ai înnoit, fiind stricat, care găiește Ție: Lăudați pe Domnul și-L preainălțați întru toți vecii.

Ca un om, de mormânt ai întrebat; ca un Făcător, pe cel mort l-ai înviat cu stăpânească porunca Ta; de care iadul s-a spăimântat, de cel ce grăia Ție: Lăudați pe Domnul și-L preainălțați întru toți vecii.

Alt Canon

Irmos: *Pe Împăratul ceresc...*

Ca un muritor ai întrebat, iar ca un Dumnezeu ai înviat cu cuvântul, pe cel mort de patru zile. Pentru aceasta Te laudăm și Te preainălțăm întru toți vecii.

Ție, Stăpâne, a adus Maria mirul cu mulțumire, ca o datorie pentru fratele ei, laudându-Te întru toți vecii.

Ca un om ai rugat pe Tatăl, iar ca un Dumnezeu ai sculat pe Lazăr; pentru aceasta Te laudăm, Hristoase, întru toți vecii.

Catavasie:

Pe Împăratul cerurilor, pe Care Îl laudă oștile îngerești, laudați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Nu se cântă: Ceea ce ești mai cinstită..., **ci se cântă îndată:**

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Cu mare laudă să cinstim, popoare, pe Curata Născătoarea de Dumnezeu, pe cea ce a zămislit în pântecul focului Dumnezeirii fără ardere, și cu cântări fără tăcere să o mărim.

Văzând popoarele pe mortul cel de patru zile umblând, spăimântându-se de minune, au grăit Izbăvitorului: pe Tine Dumnezeule cu cântări Te slăvim.

Adeverind mai înainte strălucită învierea Ta, o, Mântuitorul meu, ai slobozit din iad pe Lazăr cel mort de patru zile; pentru aceasta pe Tine cu cântări Te slăvim.

Alt Canon

Irmos: *Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...*

Cinstind pe Tatăl Tău, și arătând că nu ești potrivnic lui Dumnezeu, Hristoase, Te-ai rugat, înviind cu puterea Ta, pe cel mort de patru zile.

Sculat-ai din mormânt pe Lazăr a patra zi, arătându-l tuturor ca mărturie prea adevărată a Învierii Tale celei de a treia zi, Hristoase.

Umbat-ai și ai lăcrimat și ai vorbit, Mântuitorul meu, arătând lucrarea Ta cea omenească; iar cea dumnezeiască ai dovedit-o, înviind pe Lazăr.

Lucrat-ai negrăit, Stăpâne, Mântuitorul meu, a mea mântuire, după amândouă firile Tale, cu voia Ta cea singură prin sine puternică.

Catavasie:

Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine Fecioară curată cei mântuiți, cu cetele cele fără de trupuri mărindu-te pe tine.

Apoi: Sfânt este Domnul Dumnezeuul nostru... (de 3 ori).

LUMINÎNDA

Cu cuvântul Tău, Cuvinte al lui Dumnezeu, s-a ridicat acum Lazăr, iarăși venind la viață; și popoarele cu stâlپări Te cinstesc pe Tine, Puternice; că va să pierzi iadul până în sfârșit cu moartea Ta.

Slavă..., Și acum..., asemenea.

Prin Lazăr te prădează Hristos pe tine, moarte; și unde-ți este biruința, iadule? Plângerea Betaniei s-a mutat acum asupra ta; pentru care toți aducem Lui stâlپări de biruință.

LA LAUDE

Se pun stihirile pe 8 și se cântă stihirile, glasul 1, însuși glasul:

Învierea și viața oamenilor fiind Tu, Hristoase, ai venit la mormântul lui Lazăr, adevărindu-ne cele două firi ale Tale, Îndelung-răbdătorule, că din Fecioară curat ai venit, Dumnezeu și Om; căci ca un om ai întrebat: Unde s-a îngropat? Iar ca un Dumnezeu ai înviat, cu voia Ta cea de viață aducătoare, pe cel mort de patru zile.

Pe Lazăr cel mort de patru zile l-ai înviat, Hristoase, din iad, mai înainte de moartea Ta, sfărâmând puterea morții, și printr-unul iubit mai înainte vestind slobozirea tuturor oamenilor din stricăciune. Pentru aceasta, închinându-ne Stăpânirii Tale celei atotputernice, grăim: Binecuvântat ești, Mântuitorule, miluiește-ne pe noi.

Marta și Maria au zis Mântuitorului: De ai fi fost aici, Doamne, n-ar fi murit Lazăr. Iar Hristos, învierea celor adormiți, a înviat din morți pe cel mort de patru zile. Veniți toți credincioșii să ne închinăm Acestuia, Care vine cu slavă să mântuiască sufletele noastre.

Dând ucenicilor Tăi, Hristoase, semnele Dumnezeirii Tale, în fața mulțimilor Te-ai smerit, vrând să-Ți tăinuiești Dumnezeirea. Pentru aceasta, ca un înainte-cunoscător și Dumnezeu, ai spus dinainte Apostolilor moartea lui Lazăr; iar în Betania venind în fața poporului, ai întrebat ca un om, să află mormântul prietenului Tău, ca și cum n-ai fi știind; cel ce a înviat însă a patra zi prin Tine a arătat puterea Ta cea dumnezeiască, Atotputernice Doamne, slavă Ție.

Glasul al 4-lea:

Înviat-ai Hristoase, pe prietenul Tău cel mort de patru zile și ai potolit plângerea Martei și a Mariei, arătând tuturor, că Tu ești Cel ce plinești toate cu dumnezeiasca putere, din voia Ta cea singură de la sine puternică; Căruia heruvimii cântă neîncetat: Osană, Celui dintru înălțime! Binecuvântat ești, Cel ce ești Dumnezeu peste toate, slavă Ție!

Marta a zis Mariei: Învățătorul a venit și te cheamă, mergi! Iar ea degrabă venind și văzând unde era stând Domnul, căzând s-a închinat Lui, și sărutându-I preacuratele picioare, a zis: Doamne, de ai fi fost aici, nu ar fi murit fratele nostru.

Glasul al 8-lea:

Stih: *Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârșit.*

Pe Lazăr cel mort de patru zile, l-ai sculat în Betania; că îndată ce ai venit la mormânt, glasul Tău s-a făcut viață celui mort; și suspinând, iadul l-a slobozit de frică. Mare este minunea aceasta, Mult-milostive Doamne, slavă Ție.

Stih: *Mărturisimă-voi Ție, Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.*

Precum ai zis, Doamne, Martei: Eu sunt învierea!, cu lucrul ai plinit cuvântul, chemând pe Lazăr din iad; și pe mine cel omorât de patimi, Te rog, înviază-mă, Iubitorule de oameni, rogu-mă, ca un îndurat.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Minune mare și neobișnuită s-a săvârșit astăzi; că strigând Hristos pe mortul cel de patru zile, din mormânt l-a sculat și prieten l-a numit. Deci să-L laudăm pe Dânsul, ca pe Cel preaslăvit, ca, pentru rugăciunile dreptului Lazăr, să mântuiască sufletele noastre.

Și acum..., Preabinecuvântată ești... Doxologia mare și Apolisul.

LA LITURGHIE

După Intrarea Mică, troparul praznicului, Slavă... Și acum...Condacul; iar în loc de Sfinte Dumnezeule... se cântă: Câți în Hristos v-ați botezat... Apostolul (Evrei 12:28-13:8) și Evanghelia (Ioan 11:1-45) praznicului.

CHINONICUL

Din gura pruncilor și a celor ce sug, ai săvârșit laudă, Aliluia.

La masă mâncăm fierturi cu untdelemn, icre de pește și bem puțin vin.

DUMINICA FLORIILOR, A INTRĂRII DOMNULUI ÎN IERUSALIM

SÂMBĂTĂ SEARA, LA VECERNIA MICĂ

Se pun stihirile pe 4 și se cântă aceste stihiri, glasul al 6-lea:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Șezând pe mânz, Hristoase, când veneai la Patimă, ai primit de la pruncii cei fără de răutate cântare de biruință, Tu, Cel ce ești laudat de îngeri cu cântare întreit sfântă.

Iată Împăratul tău, Sioane, vine pe mânz blând și mântuind, căutând pe vrăjmași să-i piardă cu puterea. Bucură-te și te veselește, cu stâlپări prăznuind.

Să ne veselim toți credincioșii cu un glas, aducând lui Hristos și noi acum, ca pruncii aceia, stâlپări de virtuți. Să-I întindem haine de fapte dumnezeiești, și cu taină să-L primim în suflete.

Stâlپări de fapte bune să aducem, fraților, lui Hristos Dumnezeu, Celui ce vine ca un om să pătimească de bunăvoie pentru noi, ca să dăruiască tuturor nepățimire, cu puterea Dumnezeirii.

Slavă..., Și acum..., **asemenea.**

Cel ce Se poartă pe umerii heruvimilor ca un Dumnezeu, șade pe mânz pentru noi, venind spre junghiere de bunăvoie. Veniți cu osândie, să-L laudăm cu stâlپări.

LA STIHOAVNĂ

Aceste stihiri, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Eufratului...

Luminează-te, noule Sioane, cu stâlپări; cântă cu pruncii; iată Împăratul tău vine spre patimă, mântuindu-te.

Stih: Din gura pruncilor și a celor ce sug, ai săvârșit laudă.

Veseliți-vă, Adame și Eva, cu proorocii, că iată Domnul Se grăbește spre patimă, ca să vă cheme pe voi.

Stih: Doamne, Dumnezeul nostru, cât este de minunat numele Tău în tot pământul!

Cel ce împreună cu Tatăl și cu Duhul primește cântare îngerească sus, a sărăcit jos ca un străin și cântare de la prunci a primit.

Slavă..., Și acum..., **asemenea.**

Cântând cu temere rânduiala Ta cea înfricoșătoare, strig către Tine: Osaná! Că vii să mă mântuiești pe mine, binecuvântate Doamne.

Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne...; Sfinte Dumnezeule... **Și celelalte, după obicei. Apoi Troparul, glasul 1: Învierea cea de obște...**

Apoi se face Apolis; și se intră la cină.

SÂMBĂTĂ SEARA, LA VECERNIA MARE

După Psalmul 103, obișnuita Catismă: Fericit bărbatul... Catisma toată. La Doamne, strigat-am... se pun 10 stihiri și se cântă aceste cinci stihiri, repetându-le, glasul al 6-lea, însuși glasul:

Astăzi harul Sfântului Duh pe noi ne-a adunat și, toți luând Crucea Ta, zicem: Binecuvântat ești Cel ce vii în numele Domnului; Osaná, Celui dintru înălțime (de două ori).

Cel ce are scaun cerul, și așternut picioarelor pământul, Cuvântul lui Dumnezeu-Tatăl și Fiul, Cel împreună-vecuitor, S-a smerit astăzi, venind în Betania pe mânăz necuvântător. Pentru aceasta pruncii evreiești ținând în mâini stâlپări, L-au lăudat cu glas: Osaná, Celui dintru înălțime, bine cuvântat este Cel ce vine, Împăratul lui Israel! (de două ori).

Veniți astăzi și noi, tot Israelul cel nou, Biserica cea din neamuri, să strigăm cu proorocul Zaharia: Bucură-te foarte fiica Sionului, vestește fiica Ierusalimului, că iată Împăratul tău vine la tine blând și mântuind, călare pe mânăz de asin, fiul celei de sub jug. Prăznuiește ca și pruncii, ținând în mâini stâlپări, laudă: Osaná! Celui dintru înălțime, binecuvântat este Cel ce vine, Împăratul lui Israel (de două ori).

Însemnându-ne nouă mai înainte cinstită învierea Ta, ai sculat, Bunule, din mormânt, cu porunca Ta, pe prietenul Tău Lazăr, fiind mort fără suflare de patru zile și mirosind greu. Pentru aceasta și pe mânăz încălecând, spre închipuire Te-ai purtat ca într-o căruță, pe păgâni arătând, Mântuitorule. Pentru aceea și laudă aduce ție Israelul cel iubit, din gurile celor ce sug și ale pruncilor celor fără de răutate, care Te-au văzut pe Tine, Hristoase, intrând în Sfânta Cetate, mai înainte de Paști cu șase zile (de două ori).

Cu șase zile mai înainte de Paști, sosit-a Iisus în Betania, și au venit la Dânsul ucenicii Lui zicând: Doamne, unde vrei să gătim ție, să mânănci Paștile? Iar El i-a trimis pe dânșii, zicând: Mergeți în satul cel dinainte voastră, și veți afla un om ducând un vas de lut cu apă; să mergeți după dânsul, și stăpânului casei să-i ziceți: Învățătorul zice: La tine voi face Paștile, împreună cu ucenicii Mei (de două ori).

Slavă... Și acum..., stihira cea dintâi: Astăzi darul Sfântului Duh...

INTRAREA (cu cădelnița): Lumină lină...

Prochimenul zilei: Domnul S-a împărățit...

PAREMIILE

De la Facere (49:1-2,8-12), citire:

Apoi a chemat Iacov pe fiii săi și le-a zis: "Adunați-vă, ca să vă spun ce are să fie cu voi în zilele cele de apoi. Adunați-vă și ascultați-mă, fiii lui Iacov, ascultați pe Israel, ascultați pe tatăl vostru! Iudo, pe tine te vor lăuda frații tăi. Mâinile tale să fie în ceafa vrăjmașilor tăi. Închina-se-vor ție feciorii tatălui tău. Pui de leu ești, Iudo, fiul meu! De la jaf te-ai întors... El a îndoit genunchii și s-a culcat ca un leu, ca o leoaică... Cine-l va deștepta? Nu va lipsi sceptru din Iuda, nici toiag de cârmuitor din coapsele sale, până ce va veni împăciuitorul, Căruia se vor supune popoarele. Acela își va lega de viță asinul Său, de coardă mânăzul asinului Sale. Spăla-va în vin haina Sa și în sânge de strugure veșmântul Său! Ochii Lui vor scânteia ca vinul și dinții Săi vor fi albi ca laptele.

Din Proorocia lui Sofonie (3:14-19), citire:

Bucură-te, fiica Sionului, saltă de veselie, Israele; veselește-te și te bucură din toată inima, fiică a Ierusalimului! Căci Domnul a înlăturat judecățile rostite împotriva ta și a întors pe vrăjmașii tăi. Domnul, împăratul lui Israel, este în mijlocul tău; tu nu vei mai vedea nici o nenorocire. În ziua aceea se va zice Ierusalimului: "Nu te teme Sioane, căci mâinile tale nu vor slăbi. Domnul Dumnezeuul tău este în mijlocul tău ca un izbăvitor puternic. El se va bucura foarte de tine și în dragostea Lui va tresălta și va cânta de bucurie pentru tine. Voi strânge laolaltă pe cei ce sunt întristați și fără sărbători, și vor fi iarăși dintre ai tăi, deși ocară apasă asupra lor. Și în ziua aceea voi stârpi pe toți asupritorii tăi, voi izbăvi pe cei care șchiopătează și pe cei izgoniți îi voi strânge de pe drumuri, și îi voi face de laudă și cu nume, în ținuturile în care fuseseră făcuți de ocară.

Din Proorocia lui Zaharia (9:9-16), citire:

Bucură-te foarte, fiica Sionului, veselește-te, fiica Ierusalimului, căci iată împăratul tău vine la tine drept și biruitor; smerit și călare pe asin, pe mânzul asinului. El va nimici carele din Efraim, caii din Ierusalim și arcul de război va fi frânt. El va vesti pacea popoarelor și împărăția Lui se va întinde de la o mare până la cealaltă mare și de la Eufrat până la marginile pământului. Iar pentru tine, pentru sângele legământului tău, voi da drumul robilor tăi din fântâna fără apă. La tine, fiica Sionului, se vor întoarce robii care așteaptă. Pentru zilele surghiunului tău, chiar astăzi îți vestesc: îți voi răsplăti îndoit. Căci am întins pe Iuda ca pe un arc și pe Efraim îl pun săgeată pe coardă. Și voi ațâța pe fiii tăi, Sioane, împotriva fiilor tăi, Iavane (Grecia), și te voi preface în sabie de viteaz. Și Domnul Se va arăta deasupra lor și săgeata Lui va țâșni ca fulgerul și Domnul Dumnezeu va suna din trâmbiță și va înainta în vijelia de la miazăzi. Domnul Savaot îi va ocroti și ei vor sfâșia și vor călca în picioare pietrele de praștie și vor bea sângele ca pe vin. Și vor fi plini ca o cupă de jertfă, ca și coarnele jertfelnicului. Și în ziua aceea îi va izbăvi Domnul Dumnezeuul lor.

LA LITIE**Stihirile glasul 1, însuși glasul:**

Preasfântul Duh, Cel ce a învățat pe Apostoli să grăiască cu alte limbi străine, Același a îndemnat și pe tinerii evreiești cei fără de răutate, să strige: **Osaná, Celui dintru înălțime! Bindecuvântat este Cel ce vine, Împăratul lui Israel.**

Fiul și Cuvântul Tatălui, Cel împreună fără de început și împreună-vecuitor, șezând pe mânz necuvântător, a venit astăzi în cetatea Ierusalimului, spre Care heruvimii nu pot a se uita de frică. Pruncii L-au laudat cu stâlperi și cu ramuri, laudă de taină cântând: **Osaná, Celui dintru înălțime, Celui ce a venit să mântuiască de înșelăciune tot neamul nostru.**

Cu șase zile mai înainte de Paști, s-a auzit glasul Tău, Doamne, întru adâncurile iadului; pentru aceasta și pe Lazăr cel mort de patru zile l-ai înviat. Iar pruncii evreiești strigau: **Osaná! Dumnezeuul nostru, slavă ție!**

Intrând Tu, Doamne, în sfânta cetate, șezând pe mânz, Te-ai sârguit să vii spre Patimi, ca să plinești Legea și proorocii. Iar pruncii evreiești mai înainte vestind biruința învierii, Te-a întâmpinat cu ramuri și cu stâlperi, zicând: **Bindecuvântat ești, Mântuitorule, miluiește-ne pe noi.**

Slavă ție, Hristoase, Celui ce șezi pe scaun întru cele de sus, și acum Te așteptăm cu cinstită Crucea Ta. Pentru aceea se veselește fiica Sionului, se bucură neamurile pământului, pruncii țin stâlperi, ucenicii hainele, și toată lumea s-a învățat să-Ți cânte Ție: **Bindecuvântat ești, Mântuitorule, miluiește-ne pe noi.**

Slavă..., Și acum..., **glasul al 3-lea:**

Mai înainte cu șase zile de facerea Paștilor, venit-a Iisus către Betania, să cheme iarăși la viață pe Lazăr cel mort de patru zile, și să prevestească Învierea. Și L-au întâmpinat pe el femeile, Marta și Maria, surorile lui Lazăr, grăind către Dânsul: Doamne, de ai fi fost aici, n-ar fi murit fratele nostru. Atunci a zis către dânsele: Au nu v-am spus mai înainte, că cel ce crede în Mine, de ar și muri, viu va fi? Arătați-mi, unde l-ați pus pe el? Și a strigat către dânsul Făcătorul tuturor: Lazăre, vino afară!

LA STIHOAVNĂ

Stihiri, glasul al 8-lea, însuși glasul:

Bucură-te și te veselește, cetatea Sionului, bucură-te și te veselește Biserica lui Dumnezeu; că iată Împăratul tău a venit în dreptate, șezând pe mânz, laudat de prunci: Osaná, Celui dintru înălțime, binecuvântat ești Cel ce ai mulțime de îndurări, miluiește-ne pe noi!

Stih: Din gura pruncilor și a celor ce sug voi săvârși laudă.

Venit-a Mântuitorul astăzi, în cetatea Ierusalimului, să împlinească Scriptura; și toți au luat în mâini stâlپări de fenice, și haine și-au așternut Lui, cunoscând că El este Dumnezeul nostru; Căruia cântă heruvimii neîncetat: Osaná, Celui dintru înălțime, binecuvântat ești Cel ce ai mulțimea îndurărilor, miluiește-ne pe noi!

Stih: Doamne, Dumnezeul nostru, cât este de minunat numele Tău în tot pământul!

Cel ce Te porți pe heruvimi și ești laudat de serafimi, ai încălecat pe mânz, Bunule; și precum zice David, pruncii Te-au laudat cu dumnezeiască cuviință, iar iudeii Te-au hulit cu fărădelege. Șederea pe mânz însemna întoarcerea neamurilor neînfrânate de la necredință la credință. Slavă Ție, Hristoase, Cel ce ești singur milostiv și iubitor de oameni.

Slavă..., Și acum... **glasul al 6-lea:**

Astăzi harul Sfântului Duh pe noi ne-a adunat, și toți luând Crucea Ta, zicem. Binecuvântat ești Cel ce vii în numele Domnului; Osaná, Celui dintru înălțime!

Apoi, Acum slobozește pe robul Tău..., Sfinte Dumnezeule... și celelalte. Și se cântă troparul, glasul 1: Învierea cea de obște... (de 2 ori). Și alt tropar, glasul al 4-lea: Îngropându-ne împreună cu Tine... (caută-le la Utrenie). Și se face binecuvântarea pâinilor. Fie numele Domnului binecuvântat... (de 3 ori). Și Psalmul: Bine voi cuvânta pe Domnul...

DUMINICA FLORIILOR, DIMINEAȚA

La Dumnezeu este Domnul... se cântă troparul, glasul 1:

Învierea cea de obște mai înainte de Patima Ta încredințând-o, pe Lazăr din morți l-ai sculat, Hristoase Dumnezeule. Pentru aceasta și noi, ca pruncii semnele biruinței purtând, Ție Biruitorului morții cântăm: Osaná, Celui dintru înălțime, binecuvântat ești Cel ce vii întru numele Domnului (de două ori).

Slavă..., Și acum..., **glasul al 4-lea:**

Îngropându-ne împreună cu Tine prin botez, Hristoase Dumnezeule nostru, vieții celei fără de moarte ne-am învrednicit cu învierea Ta, și cântând, grăim: Osaná, Celui dintru înălțime, binecuvântat ești Cel ce vii întru numele Domnului!

**Apoi se citesc obișnuitele Catisme, după obicei.
După prima Catismă, Sedealna, glasul al 4-lea:**

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...

Curățindu-ne sufletele, să laudăm pe Hristos prin credință, cu ramuri înțelegătoare, ca și pruncii, strigând cu glas mare Stăpânului: Binecuvântat ești, Mântuitorule, Care ai venit în lume să mântuiești pe Adam din blestemul cel dintâi; duhovnicește, făcându-Te Adam nou, Iubitorule de oameni, precum bine ai voit, Cuvinte, Cel ce ai rânduit toate spre folos, slavă Ție.

Slavă..., Și acum..., altă Sedealnă, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătat-Te-ai astăzi...

Pe Lazăr cel mort de patru zile sculându-l din mormânt, Doamne, pe toți i-ai învățat să strige Ție cu ramuri și cu stâlپări: Bine ești cuvântat Cel ce vii!

După a doua Catismă, Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...

Pentru prietenul Țău ai vărsat lacrimi cu taină, Hristoase, și ai sculat din morți pe Lazăr cel ce zăcea mort, spre care ai arătat milostivire prin iubirea de oameni. Iar mulțimea pruncilor înțelegând de venirea Ta, Mântuitorule, a ieșit astăzi ținând stâlپări în mâini și Ți-a strigat: Osaná! Binecuvântat ești, că ai venit să mântuiești lumea.

Slavă..., Și acum..., altă Sedealnă, glasul 1:

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Lăudați cu un glas, popoare și neamuri, că Împăratul îngerilor a încălecat acum pe mânز și merge, vrând să ucidă pe vrăjmași pe Cruce ca un puternic. Pentru aceasta și pruncii cu stâlپări strigă cântare: Slavă Ție Celui ce ai venit biruitor; slavă Ție Hristoase Mântuitorule; slavă Ție unuia Dumnezeului nostru, Celui ce ești binecuvântat.

Apoi Polieleul. Și după Polieleu, Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Porunca cea cu taină...

Cel ce șade pe scaun de heruvimi, și pe mânز a șezut pentru noi, și apropiindu-se spre patima cea de bunăvoie, astăzi a auzit pe prunci strigând: Osaná!, și pe popoare zicând: Fiul lui David, grăbește-Te de mântuiește pe cei ce i-ai zidit, binecuvântate Iisuse, că pentru aceasta ai venit, ca să cunoaștem slava Ta.

Apoi Antifonul întâi al glasului al 4-lea.

PROCHIMEN, glasul al 4-lea:

Din gura pruncilor și a celor ce sug ai săvârșit laudă.

Stih: Doamne, Dumnezeuul nostru, cât este de minunat numele Tău, în tot pământul.

Toată suflarea... **Evanghelia de la Matei (21:1-11,15-17). Nu se zice: Învierea lui Hristos văzând..., ci îndată Psalmul 50.**

Apoi luând preotul cădelnița, cădește în chipul crucii și zice rugăciunea binecuvântării sălciilor.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne miluiește.

Doamne Dumnezeuul nostru, Cel ce șezi pe heruvimi, Care ai arătat puterea Ta și ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău, pe Domnul nostru Iisus Hristos, să mântuiască lumea prin Crucea, prin îngroparea și prin învierea Sa; iar El venind în Ierusalim, spre Patima cea de bunăvoie, poporul cel ce ședea în întuneric și în umbra morții, luând semnele biruinței, adică ramuri de copaci și stâlپări de fenice, mai înainte închipuind învierea, L-au întâmpinat. Înșuți Stăpâne, și pe noi care, urmând pilda acelor, în această zi, mai înainte de prăznuire, ținem în mâini stâlپări și ramuri de copaci, păzește-ne și ne întărește! Că precum acele popoare și pruncii au strigat Ție: Osaná!, așa și noi, cu laude și cu cântări duhovnicești, să ne învrednicim făcătoarei de viață Învierii celei de a treia zi, în Iisus Hristos, Domnul nostru; cu Care împreună binecuvântat ești, cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Duhul Tău, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și când sărută poporul Evanghelia, și se împart stâlپările, se cântă:

Slavă..., glasul al 2-lea:

Astăzi Hristos intră în cetatea Betania, șezând pe mânz și dezlegând întinăciunea cea rea a neamurilor, care era de demult întelenită.

Și acum..., tot aceasta.

Miluiește-mă Dumnezeule, după mare mila Ta... **Și Stihira, glasul al 6-lea:** Astăzi darul Sfântului Duh... **(caută la Vecernie, stihira întâi).**

După aceasta, rugăciunea: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... Doamne miluiește... **(de 12 ori).**

CANOANELE

După Ecfonis, se cântă Canonul, cu irmosul de două ori și troparele pe 12.

Catavasia: Irmosul în amândouă stranele împreună. Alcătuire a lui Cosma.

Cântarea 1-a, glasul al 4-lea:

Irmosul:

Arătat-u-s-au ale adâncului izvoare fără umezeală și s-au descoperit temeliile mării celei învăluite de vifor; căci cu voia o ai certat pe dânsa, și pe poporul cel ales l-ai mântuit, cel ce-Ți cântă cântare de biruință, Doamne.

Din gura pruncilor, celor fără de răutate și a celor ce sug, lauda robilor Tăi ai plinit; ca să sfărâmi pe vrăjmașul, și să răscumperi cu pătimirea Crucii căderea lui Adam celui de demult, și prin lemn să-l înviezi pe el, pe cel ce-Ți cântă cântare de biruință, Doamne.

Biserica cuvioșilor laudă aduce Ție, Hristoase, Celui ce locuiești în Sion, și Israel se bucură de Tine, Făcătorul său. Și munții, adică neamurile cele potrivnice, cu inimile împietrite, de fața Ta s-au veselit, cântând Ție, cântare de biruință, Doamne.

Catavasi: Arătat-u-s-au ale adâncului...

Cântarea a 3-a:

Imosul:

Din piatra cea vârtoasă și tare, ce a izvorât cu porunca Ta, s-a adăpat poporul israelitenilor; iar piatra Tu ești, Hristoase, și viața, în care s-a întărit Biserica, strigând: Osaná! Binecuvântat ești Cel ce vii!

Pe Lazăr cel mort de patru zile, cutremurându-se iadul, l-a liberat din morți cu porunca Ta; că Tu ești, Hristoase, învierea și viața, în Care s-a întărit Biserica, strigând: Osaná! Binecuvântat ești Cel ce vii!

Cântați, popoare, cu dumnezeiască cuviință în Sion, și dați rugăciune lui Hristos în Ierusalim, că Însuși vine în slavă cu putere; în Care s-a întărit Biserica, strigând: Osaná! Binecuvântat ești Cel ce vii!

Catavasi: Din piatra cea vârtoasă...

IPACOI, glasul al 6-lea:

Cu stâlpi laudându-L mai înainte, cu lemne mai pe urmă au prins nemulțumitorii iudei pe Hristos-Dumnezeu; iar noi cu credință neschimbată pururea cinstindu-L, ca pe un făcător de bine totdeauna strigăm Lui: Bine ești cuvântat, Cel ce ai venit să chemi pe Adam.

Cântarea a 4-a:

Imosul:

Hristos, Cel ce vine în chip văzut, Dumnezeu nostru, veni-va și nu va zăbovi din muntele cel cu umbră deasă, din Fecioara care a născut neispită de bărbat, precum a zis proorocul de demult. Pentru aceasta toți strigăm: Slavă puterii Tale, Doamne!

Să vestească veselie mare pentru milă; dealurile și toți munții și lemnele dumbrăvilor să salte; laudați neamurile pe Hristos și, toate popoarele slăvindu-L, strigați Lui: Slavă puterii Tale, Doamne!

Domnul, Cel ce împărățește veacurile, cu tărie îmbrăcat va veni; podoaba frumuseții și a măririi Acestuia neasemănată este în Sion. Pentru aceasta toți strigăm: Slavă puterii Tale, Doamne!

Cel ce a măsurat cerul cu palma și pământul cu mâna, Domnul, a venit; că a ales Sionul, ca să locuiască și să împărățească în el; și a iubit pe popoarele ce strigă cu credință: Slavă puterii Tale, Doamne!

Catavasi: Hristos, Cel ce vine în chip văzut...

Cântarea a 5-a:**Imnosul:**

Pe muntele Sionului suie-Te, Cel ce binevestești, și propovăduiești Ierusalimului; înalță-Ți glasul cu tărie; preaslăvite s-au grăit de Tine cetatea lui Dumnezeu; pace peste Israel și mântuire neamurilor.

Dumnezeu, Cel ce șade în cele de sus pe heruvimi și privește spre cele smerite, Însuși va veni întru slavă cu putere, și se vor umple toate de dumnezeiască lauda Lui. Pace peste Israel și mântuire neamurilor.

Sioane, munte sfânt al lui Dumnezeu, și Ierusalime, ridică-ți ochii tăi împrejur, și vezi pe fiii tăi adunați întru tine; că iată au venit de departe să se închine Împăratului tău. Pace peste Israel și mântuire neamurilor.

Catavasi: Pe muntele Sionului...

Cântarea a 6-a:**Imnosul:**

Strigat-au cu veselie duhurile dreptilor: Acum lumii așezământ nou se rânduiește, și cu stropirea dumnezeiescului sânge, să se înnoiască poporul.

Primește, Israele, împărăția lui Dumnezeu, și cel ce umblă întru întuneric să vadă lumină mare, și cu stropirea dumnezeiescului sânge, să se înnoiască poporul.

Liberează, dezleagă-ți, Sioane, pe legații tăi, și-i scoate din groapa cea fără de apă a necunoștinței; și cu stropirea dumnezeiescului sânge, să se înnoiască poporul.

Catavasi: Strigat-au cu veselie...

CONDAC, glasul al 6-lea:

Pe scaun, în cer, și pe mânz, pe pământ, fiind purtat, Hristoase Dumnezeule, laudă de la îngeri ai primit și cântare de la tinerii cei ce strigau Ție: Bindecuvântat ești, Cel ce vii să chemi pe Adam!

ICOS

De vreme ce ai legat iadul, Nemuritorule, și moartea ai omorât și lumea ai înviat-o, pentru aceasta cu stâlperi Te-au laudat pruncii, Hristoase, ca pe un biruitor, strigându-Ți astăzi: Osaná, Fiului lui David! Că nu se vor mai junghia, a zis, pruncii pentru pruncul Mariei; ci pentru toți pruncii și bătrânii Tu însuși Te răstignești. Nu se va mai porni asupra noastră sabie, căci coasta Ta se va împunge cu sulița. Pentru aceasta bucurându-ne, zicem: Bindecuvântat ești, Cel ce vii să chemi pe Adam.

Cântarea a 7-a:**Imnosul:**

Cel ce ai mântuit în foc pe tinerii lui Avraam, și ai ucis pe haldei, care fără dreptate vânau pe cei dreپți, Prealăudate Doamne, Dumnezeul părinților, bine ești cuvântat.

Îngenunchind popoarele și cu ucenicii bucurându-se, cu stâlپări, au strigat Ție: Osaná, Fiului lui David! Prealăudate Doamne, Dumnezeuul părinților, bine ești cuvântat.

Mulțimea cea fără de răutate, firea care încă era pruncească, cu dumnezeiască cuviință Te-a laudat pe Tine, Împărate al lui Israel și al îngerilor: Prealăudate Doamne, Dumnezeuul părinților, bine ești cuvântat.

Cu stâlپări de fenice și cu ramuri, Hristoase, Te-a laudat mulțimea și a strigat: Bine ești cuvântat Împăratul veacurilor, Cel ce vii; Prealăudate Doamne, Dumnezeuul părinților, bine ești cuvântat.

Catavasiе: Cel ce ai mântuit...

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Veselește-te, Ierusalime, prăznuiți cei ce iubiți Sionul; că a venit Domnul Puterilor, Cel ce împărățește vecii; să se smerească tot pământul de fața Lui și să cânte: Toate lucrurile laudați pe Domnul.

Pe mânz tânăr încălecând Împăratul tău, Sioane, Hristos, a venit ca să strice înșelăciunea idolilor cea necuvântătoare, și să oprească pornirea cea neoprită a tuturor neamurilor; ca toți să cânte: Toate lucrurile laudați pe Domnul, și-L preainălțați întru toți vecii.

Dumnezeul tău, Hristos, a împărățit în veci; bucură-te foarte Sioane. Acesta, precum este scris, blând și mântuind, Răscumpărătorul nostru cel drept a venit pe mânz, ca să piardă îndrăzneala cea dobitocească a vrăjmașilor, care nu cântă: Toate lucrurile laudați pe Domnul și-L preainălțați întru toți vecii.

Se lipsește de dumnezeiești întăriri, adunarea cea călcătoare de lege a celor neascultători; deoarece casa cea de rugăciune a lui Dumnezeu a făcut-o peșteră de tâlhari, lepădând din inimă pe Mântuitorul, Căruia cântăm: Toate lucrurile laudați pe Domnul și-L preainălțați întru toți vecii.

Catavasiе: Să laudăm, să binecuvântăm..., **și Irmosul:** Veselește-te, Ierusalime...

Nu se cântă „Ceea ce ești mai cinstită”, ci îndată:

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă; tocmiți prăznuire și bucurându-ne, veniți să mărim pe Hristos cu ramuri și cu stâlپări și cu cântări, grăind: Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului, Mântuitorul nostru.

Neamuri, pentru ce v-ați întărâtat? Cărturari și preoți, pentru ce ați cugetat cele deșarte, zicând: Cine este acesta, Căruia pruncii cu ramuri și cu stâlپări și cu cântări strigă: Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului, Mântuitorul nostru?

Acesta este Dumnezeu, Căruia nimeni nu este asemenea; aflând toată calea cea dreaptă, a dat-o lui Israel celui iubit; iar după aceea arătându-Se, cu oamenii a viețuit. Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului, Mântuitorul nostru.

Pentru ce ați pus sminteală, neascultătorilor, aproape de calea noastră? Picioarele voastre sunt grabnice a vărsa sângele Stăpânului; dar Se va scula cu adevărat, să mântuiască pe cei ce cântă: Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului, Mântuitorul nostru.

Catavasi: Dumnezeu este Domnul...

Luminânda nu se zice: ci îndată: Sfânt este Domnul Dumnezeu nostru... (de trei ori).

LA LAUDE

Se pun stihirile pe 6 și se cântă patru stihiri idiomele, repetând două, glasul al 4-lea:

Mulțimea cea mare, Doamne, așternea pe cale hainele sale și alții tăiau ramuri din copaci și le purtau; iar cei ce mergeau înainte și cei ce urmau strigau, zicând: Osaná, Fiului lui David! Binecuvântat ești Cel ce ai venit, și iarăși vii întru numele Domnului (de două ori).

Vrând Tu, Doamne, să intri în sfânta cetate, stâlپări de copaci mulțimile purtau, lăudându-Te pe Tine, Stăpânul tuturor; și, văzându-Te șezând pe mânz, Te priveau ca și cum ai fi fost pe heruvimi. Pentru aceea strigau așa: Osaná, Celui dintru înălțime! Binecuvântat ești Cel ce ai venit și iarăși vii întru numele Domnului (de două ori).

Ieșiți neamuri, ieșiți popoare și vedeți astăzi pe Împăratul ceresc pe mânz de rând ca pe un scaun prea înalt intrând în Ierusalim. O, neam iudaic necredincios și desfrânat, vino de vezi pe Cel ce L-a văzut Isaia venind cu trup pentru noi, cum își logodește ca pe o mireasă curată pe noul Sion, și leapădă adunarea cea osândită. Și ca la o nuntă nestrucată și neîntinată, au alergat prunci nespurcați și fără de răutate, lăudând. Cu care împreună și noi cântând cântarea cea îngerească, să strigăm: Osaná, Celui dintru înălțime, Celui ce are mare milă!

Învierea cea de obște mai înainte de Patima Ta cea de bunăvoie arătând-o, spre încredințarea tuturor, Hristoase Dumnezeule, pe Lazăr cel mort de patru zile, în Betania l-ai înviat cu puterea Ta cea mare. Orbilor vedere le-ai dăruit, Mântuitorule, ca un dătător de lumină, și în sfânta Cetate ai intrat cu ucenicii Tăi, șezând pe mânzul asinului, ca și cum Te-ai fi purtat pe heruvimi, plinind propovăduirea proorocilor; și pruncii evreiești cu ramuri și cu stâlپări Te-au întâmpinat. Pentru aceasta și noi ținând ramuri de măslin și stâlپări de fenice, cu mulțumire strigăm Ție: Osaná, Celui dintru înălțime, bine ești cuvântat Cel ce vii întru numele Domnului!

Slavă..., Și acum..., glasul al 6-lea:

Mai înainte de Paști cu șase zile, a venit Iisus în Betania și s-au apropiat către Dânsul ucenicii Lui, zicându-I: Doamne, unde vrei să gătim Ție să mănânci Paștile? Iar El i-a trimis pe dânșii, zicând: Mergeți în satul cel dinainte, și veți afla un om ducând un vas de lut cu apă; să mergeți după dânsul și stăpânului casei să-i ziceți: Învățătorul zice: La tine voi face Paștile cu ucenicii Mei.

Doxologia mare și Troparul: Învierea cea de obște... Ecteniile și Apolisul.

LA LITURGHIE

ANTIFONUL întâi, glasul al 2-lea,

Psalmul 114:

Stih 1: Iubit-am pe Domnul, că va auzi glasul rugăciunii mele.

Refren: Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Stih 2: Că a plecat urechea Lui spre mine și în toate zilele vieții mele Îl voi chema.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Stih 3: Cuprinsu-m-au durerile morții; primejdiile iadului m-au aflat.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Stih 4: Necaz și durere am aflat și numele Domnului am chemat.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Slavă...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

ANTIFONUL al doilea,

Psalmul 115:

Stih 1: Crezut-am, pentru aceea am grăit și eu m-am smerit foarte.

Mântuiește-ne pe noi Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ai șezut pe mânzul asinului; pe cei ce-Ți cântăm Ție: Aliluia.

Stih 2: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte a dat mie?

Mântuiește-ne pe noi Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ai șezut pe mânzul asinului; pe cei ce-Ți cântăm Ție: Aliluia.

Stih 3: Păharul mântuirii voi lua și numele Domnului voi chema.

Mântuiește-ne pe noi Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ai șezut pe mânzul asinului; pe cei ce-Ți cântăm Ție: Aliluia.

Stih 4: Făgăduințele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporului Lui.

Mântuiește-ne pe noi Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ai șezut pe mânzul asinului; pe cei ce-Ți cântăm Ție: Aliluia.

Slavă..., Și acum..., Unule-Născut, Fiule...

ANTIFONUL al treilea, glasul 1,

Psalmul 117:

Stih 1: Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.

Troparul:

Învieră cea de obște mai înainte de Patima Ta încredințând-o, pe Lazăr din morți l-ai sculat Hristoase Dumnezeule. Pentru aceasta și noi ca pruncii semnele biruinței purtând, Ție, Biruitorului morții, strigăm: Osaná, Celui dintru înălțime! Bine ești cuvântat Cel ce vii întru numele Domnului.

Stih 2: Să zică dar casa lui Israel, că este bun, că în veac este mila Lui.

Troparul: Învieră cea de obște...

Stih 3: Să zică dar casa lui Aaron, că este bun, că în veac este mila Lui.

Troparul: Învieră cea de obște...

Stih 4: Să zică dar toți cei ce se tem de Domnul, că este bun, că în veac este mila Lui.

Troparul: Învieră cea de obște...

INTRAREA CU EVANGHELIA

Stih (isodikon): Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului; v-am binecuvântat pe voi din casa Domnului. Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă.

Mântuiește-ne pe noi Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ai șezut pe mânzul asinului; pe cei ce-Ți cântăm Ție: Aliluia.

Troparul: Învieră cea de obște... Slavă... **glasul al 4-lea:** Îngropându-ne prin botez... Și acum..., **Condac, glasul al 6-lea:** Pe scaun în Ceruri... **Apoi:** Sfinte Dumnezeule...

Apostolul din Epistola către Filipeni (4:4-9) și Evanghelia de la Ioan (12:1-18). Și se face Liturghia Sfântului Ioan Gură de Aur.

CHINONICUL

Bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului; Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă.

La masă mâncăm pește și bem puțin vin, mulțumind lui Dumnezeu.